

- po trzecie, brak obiektywnej i niezależnej oceny oferty złożonej przez nią w spornym przetargu i jej bezzasadne odrzucenie, mimo że jej produkty spełniały wszystkie minimalne wymagania charakterystyki technicznej produktów objętych specyfikacją warunków zamówienia i spełniały tym samym w równoważny sposób stawiane wymogi.

Tym samym w ramach drugiego zarzutu strona skarżąca uważa, że złożona przez nią oferta spełniała wymogi techniczne, była więc prawidłowa. Powinna być zostać oceniona w aspekcie finansowym przez Komisję Europejską, która musiałaby jej udzielić zamówienia, gdyż jej oferta miała najniższą cenę.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r – Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-836/16)

(2017/C 030/62)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.44351 (2016/C) (ex 2016/EO) – Polska – Podatek od sprzedaży detalicznej w Polsce, notyfikowanej jako dokument C(2016) 5596, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej kwalifikacji polskiego podatku od sprzedaży detalicznej jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE przez dokonanie oczywiście błędnej oceny przesłanki selektywności
  - Polski podatek od sprzedaży detalicznej nie może być uznany *prima facie* za selektywny, ponieważ w jego konstrukcji nie występują żadne odstępstwa od systemu odniesienia właściwego dla tego podatku; progresywne stawki podatkowe stanowią nieodłączny element systemu odniesienia dla tego podatku.
  - Nawet gdyby przyjąć, że obie progresywne stawki podatkowe nie są elementem systemu odniesienia właściwego dla polskiego podatku od sprzedaży detalicznej, należałoby uznać, że elementem systemu odniesienia jest przynajmniej jedna, najczęściej stosowana stawka podatkowa; poza tym, progresywne stawki podatkowe nie stanowią w każdym razie odstępstwa na korzyść określonych przedsiębiorstw, które w świetle zasadniczego celu tego podatku znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej jak pozostałe przedsiębiorstwa.
  - Progresywne stawki oraz kwotowy próg podstawy opodatkowania polskim podatkiem od sprzedaży detalicznej są w każdym razie zgodne z zasadą proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zasady proporcjonalności poprzez nakazanie niezwłocznego zawieszenia stosowania progresywnej skali polskiego podatku od sprzedaży detalicznej
  - Nie było konieczności wydawania nakazu zawieszenia ze względu na istnienie poważnych wątpliwości co do selektywności polskiego podatku od sprzedaży detalicznej.

— Nie było konieczności wydawania nakazu zawieszenia ze względu na niewykazanie przez Komisję dostatecznie negatywnych skutków stosowania polskiego podatku od sprzedaży detalicznej.

3. Zarzut trzeci dotyczący wadliwego i niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji

— Zaskarżona decyzja nie została należycie i wystarczająco uzasadniona w zakresie, w jakim zawiera ocenę warunku selektywności polskiego podatku od sprzedaży detalicznej.

— Zaskarżona decyzja nie została należycie i wystarczająco uzasadniona w zakresie, w jakim nakazuje niezwłocznie zawiesić stosowanie progresywnej skali podatkowej w polskim podatku od sprzedaży detalicznej.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2016 r. – Alex/Komisja

(Sprawa T-841/16)

(2017/C 030/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alex SCI (Bayonne, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 września 2016 r.;
- stwierdzenie, że pomoc wypłacona na rzecz CABAB przez EFRR, państwo francuskie, radę regionalną Akwitanii i radę departamentu Pireneje Atlantyckie została przyznana niezgodnie z prawem i jest niezgodna ze wspólnym rynkiem;

w konsekwencji,

- nakazanie państwu francuskiemu, radzie regionalnej Akwitanii i radzie departamentu Pireneje Atlantyckie, państwowym jednostkom niespolonym oraz Europejskiemu Funduszowi Rozwoju Regionalnego (EFRR) odzyskanie bezprawnie wypłaconej pomocy z odsetkami od dnia udostępnienia tej pomocy;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania, w tym kosztami adwokackimi w wysokości 5 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na wewnętrznej niezgodności z prawem decyzji Komisji Europejskiej.
  2. Zarzut drugi, oparty na braku zgłoszenia finansowania przyznanego w odniesieniu do projektu „Technocité”, zrealizowanego przez EFRR, Republikę Francuską, radę regionalną Akwitanii i radę departamentu Pireneje Atlantyckie na rzecz Communauté d’agglomération Côte-Basque-Adour (CABAB).
  3. Zarzut trzeci, oparty na niezgodności tego finansowania z rynkiem wewnętrznym.
  4. Zarzut czwarty, oparty na niewykonaniu warunków przyznania finansowania.
-